

Tato diplomová práce se snaží blíže seznámit s problematikou jazykové politiky Francie, České republiky a především celé Evropské unie, jejímiž jsou výše zmíněné státy členy.

V současné době je celá Evropa postavena před požadavek sjednocení, a to na úrovni politické, peněžní i lingvistické. Právě tato poslední problematika je hlavní náplní této práce. Snahy o jazykové sjednocení Evropy, a vůbec celého světa, nejsou zdaleka ničím novým. Ovšem kam až sahají pokusy o nalezení společného jazyka, s jistotou nevíme. Můžeme ale porovnat nejrůznější názory předních světových lingvistů. Jak poukazuje Steven Fischer, lidé se snažili nalézt společný jazyk už v době homo erectus. Podle Bible byl rozhodujícím impulsem pro hledání společného jazyka pokus o vystavení Babylonské věže. První opravdové pokusy o vytvoření univerzálního jazyka se objevují v 19. století. V tomto období vznikají celosvětově známé umělé jazyky, např. Volapük či Esperanto. Vytváření umělých jazyků se setkává na jedné straně s příznivou odezvou a na straně druhé s určitou skepsí. Mezi nevýhody se řadí například malé množství populace mluvící umělými jazyky. Je pravdou, že uměle vytvořené jazyky postrádají kulturní zázemí, i tento fakt je řazen mezi nevýhody užívání umělých jazyků:

Snahy po vytvoření univerzálního jazyka vedly k založení mezinárodní společnosti International Auxiliare Language Association (AILA). Cílem této organizace je péče o nově vytvořené jazyky. Snaha propagovat je ve světě a seznámit je s co nejširší veřejností.